

Х КУЛЬТУРНИЙ ФРОНТ

СВІТОГЛЯДОВИЙ КРОК НАЗУСТРІЧ САМИМ СОБІ

МИ ШУКАЛИ ЄВРОПУ,
А ЗНАЙШЛИ УКРАЇНУ...

стор. 10

ЦІНА ДОГОВІРНА

ВИДАННЯ ВІЛЬНИХ ЖУРНАЛІСТІВ

Хроніки ЛЮБАРТА

№38 (201) • 25 грудня 2014 року

Передплатний індекс – 49831

• НОВИНИ • ПОЛІТИКА • ІНТЕРВ'Ю • КОМЕНТАРІ • ФАКТИ • КОМУНАЛКА • СПОРТ • ЗІРКИ • НОВИНИ • ПОЛІТИКА • ІНТЕРВ'Ю • КОМЕНТАРІ • ФАКТИ • КОМУНАЛКА • СПОРТ • ЗІРКИ •

Наступний номер читайте 15 січня 2015 року

РІК НЕВИПРАВДАНИХ СПОДІВАНЬ

стор. 7, 8, 9, 10

X КРОКОМ РУШ

У СІЧНІ –
МОБІЛІЗАЦІЯ
ДО ВІЙСЬКА

Наступного року Україну чекають три хвили мобілізації, а також буде відновлено призов у армію. Так вирішила Рада національної безпеки та оборони, пише «ТСН.ua».

Як повідомив новопризначений секретар РНБО Олександр Турчинов, призовний вік підвищать до 20 років й братимуть до війська до 27-ми. Строк служби подовжать до півтора року. Менше служитимуть ті, хто на момент призову вже матиме вищу освіту, тобто лише рік.

Призов до лав Збройних Сил дасть можливість уже в першому кварталі демобілізувати тих, хто відслужив уже більше року, пояснив президент Петро Порошенко. Глава держави також запевнив, що солдатів-строковиків не відправлятимуть у зону АТО. Їх готуватимуть як «акісний резерв».

Заодно влада хоче очистити військомати від корупціонерів. Спеціальні люди будуть давати їм хабарі. І тут же на цьому ловити.

Сама ж мобілізація, яку РНБО називає частковою, трьома хвилями триватиме аж до серпня. Перша хвиля, за словами Турчинова, почнеться з 20 січня і триватиме 90 днів, тобто до кінця квітня. Друга хвиля – орієнтовно з квітня, триватиме 60 днів до червня. Третя хвиля стартує з червня – ще два місяці.

Братимуть до війська, обіцяє влада, з урахуванням попередніх помилок: щоб залучати здорових і психічно придатних людей. І заборонять відправляти на передову без повноцінної бойової підготовки.

За словами глави Міністерства оборони України, генерал-полковника Степана Полторака, проводити чергову хвилю мобілізації збираються заради створення резерву та заміни бійців, які вже давно перебувають на службі.

«Мобілізація потрібна насамперед для створення міцного резерву, по-друге – для заміни особового складу, який вже тривалий час несе службу. Нова хвиля мобілізації буде проводитися з урахуванням досвіду минулого, щоб уникнути минулих прорахунків і помилок», – заявив Полторака.

Він також уточнив, що в першу чергу будуть мобілізовані військовослужбовці запасу. Для них проведуть спеціальну підготовку за різними напрямками, що триватиме протягом 25 днів. На виконання завдань військовій вирушать лише після навчання, забезпечення обладнанням, зброєю, технікою і амуніцією, обіцяють у Міністерстві.

X СЛАВА ГЕРОЯМ!

«СВІТЯЗЬ» ВТРАТИВ
П'ЯТЕРО БІЙЦІВ

На Донбасі загинуло п'ятеро воїнів волинської роти спецпризначенців «Світязь». Трагедія трапилася ще у серпні в «іловайському котлі», і лише днями родичам сповістили сумну звістку.

Як повідомляють «Волинські новини», раніше хлопці були у списку зниклих безвісти. Нещодавно родичам стало відомо, що тіла бійців знайшли похованими ще 1 вересня у Запоріжжі. Причини і обставини загибелі досі невідомі.

Серед загиблих – Сергій Помінкевич, Максим Ляшук, Олександр Сацюк, Віктор Шолуха, Олександр Сивий.

За словами начальника волинської міліції Петра Шпиги, тіла загиблих опізнали, сумнівів у результатах ДНК-експертизи немає.

X ГЕТЬ НЕПОТРІБ!

СМІТНИК У КОЖНУ ХАТУ

Луцькі комунальники взялися наводити лад у приватному секторі. Закликають лучан купувати контейнери для побутових відходів й ставити біля своїх парканів. Аби вивіз сміття зробити більш цивілізованим, ніж це є нині.

Зі слів директора комунального підприємства «Луцькспецкомунтранс» Валерія Кузьмича, з року в рік сміття в Луцьку більшає на 5-7%. І цьому, ясна річ, треба давати раду.

«Зараз маємо таку систему, що всі мешканці приватної забудови у визначені два дні тижня зносять сміття у конкретне місце неподалік своєї хати. Відходи несуть хто як – в мішках, баулах, відрах, пакетах. Часто буває таке, що сміття розвіє вітер або ж розносять собаки. Тому ми прийшли до закономірного рішення – треба удосконалити систему збору й вивозу сміття», – пояснює він.

За задумом комунальників, кожен власник приватного будинку повинен мати біля свого дому сміттевий контейнер. Власне,

уже навіть є відповідне рішення міськвиконкому.

«Пластикові контейнери для побутових відходів на 120 літрів наше підприємство реалізуватиме усім жителям приватного сектору. Вартість – 360 гривень. Якщо людина не може заплатити відразу, то оплату розтермінуємо на три роки. Тобто по 10 гривень упродовж 36-ти місяців. Гадаю, що це цілком прийнятна сума навіть для людей з малими доходами», – каже Валерій Кузьмич.

На продажі контейнерів «Луцькспецкомунтранс» не зароблятиме, наголошує комунальник. Більше того, як переконали пан Кузьмич, його підприємство навіть нестиме збитки, адже такий кредит на три роки – справа зовсім не вигідна, проте нагальна.

«Ми продаємо контейнери за тією ціною, за якою купуємо. Ніякого прибутку. Мусимо це робити, щоби на наших вулицях було чисто. Все-таки взяли курс на Європу. І хоча до роздільного сміттєзбору ми ще не дійшли, це великий крок уперед», – вважає директор «Луцькспецкомунтрансу».

Контейнери пропонують встановлю-

вати у дні збору біля парканів чи хвірток, аби комунальники самі могли викидати з нього сміття без господарів. За словами Валерія Кузьмича, контейнер неважкий, на коліщатах. Його, мовляв, викотить і 10-річна дитина. При нашій щільності сміття туди вміститься до 17-18 кілограмів побутових відходів, зауважує пан Кузьмич.

Саму систему вивезення сміття із приватного сектору наразі не змінюватимуть. Як і раніше, комунальний транспорт збиратиме відходи у визначені дні, двічі на тиждень.

«Часто люди виносять непотріб, коли їм заманеться, а не у визначені дні. Ми ж хочемо привчити наших громадян до порядку. І навіть міркуємо над тим, щоби до тих, хто виносить сміття поза графіком, застосували штрафи», – підсумував Валерій Кузьмич.

X ПІД ПРИЦІЛОМ

МЕР УНИКАЄ СПРАВЕДЛИВОГО СУДУ?

Луцький міськрайонний суд переніс розгляд позову депутата Луцької міськради Андрія Осіпова проти луцького міського голови Миколи Романюка, бо той не з'явився у залу суду. Як пише «ВолиньPost», судове засідання відбулося 23 грудня.

За словами Андрія Осіпова, 26 вересня 2014 року міським головою видане розпорядження «Про графік подачі гарячої води». Мова йде про те, що з 29 вересня 2014 року подача гарячої води здійснюватиметься лише у суботу та неділю з 8:00 до 23:00.

«На мою думку, таке рішення є необґрунтованим, недобросовісним, нерозсудливим, непропорційним та прийнятим із відхиленням від мети. З метою дослідження ситуації в інших містах України, які найбільш

подібні до міста Луцька, мною було направлено звернення до міських голів та виконкомів рад. Виявилося, що таких розпоряджень, як в місті Луцьку, в інших містах міські голови не видавали», – повідомив Осіпов.

Суддя Луцького міськрайонного суду Андрій Олексюк зазначив: попри те, що луцькому міському голові Миколі Романюку вручили повістку до суду, на засідання не з'явився ні він, ні його представник.

Андрій Осіпов попросив суд вирішити питання про особисту присутність Миколи Романюка на судових засіданнях. Адже депутат певен: «якщо міський голова не вважає для себе обов'язковим приходити особисто на судові засідання, це свідчить про його неповагу до суду, до позивача та і до мешканців міста».

Депутат також наполягає, що використання юридичного відділу Луцької міської ради у справі, де він особисто порушив права, неприпустиме.

Суд ухвалив, що причина неявки мера на судові засідання не є важливою. Також суддя переніс розгляд справи. Наступне засідання у справі відбудеться 12 січня 2015 року.

X ЗИМОВІ ВИХІДНІ

ЯК СВЯТКУВАТИ МЕМО
І ВІДПОЧИВАТИ МЕМО

У 2015 році робочі дні під час новорічно-різдвяних свят українським підприємствам і установам рекомендують перенести. Про це йдеться у розпорядженні «Про перенесення робочих днів у 2015 році» Кабінету Міністрів України.

«З метою створення сприятливих умов для святкування 1 січня Нового року та 7 січня Різдва Христового, а також раціонального використання робочого часу рекомендувати керівникам підприємств, установ і організацій (за винятком органів

Пенсійного фонду України, державного підприємства поштового зв'язку «Укрпошта», Державної казначейської служби та банків) перенести у порядку і на умовах, установлених законодавством, у 2015 році для працівників, яким установлено п'ятиденний робочий тиждень з двома вихідними днями, робочі дні з: п'ятниці 2 січня – на суботу 17 січня; четверга 8 січня – на суботу 31 січня; п'ятниці 9 січня – на суботу 14 лютого».

Спеціальний режим роботи банків у зазначені дні визначає Національний банк», – йдеться у повідомленні.

Шановні читачі!
Якщо ви не отримуєте газету

Хроніки ЛЮБАРТА

у поштову скриньку,
її можна передплатити

Увага! Вартість передплати на місяць – 4,29 грн

на 3 міс. – 13,47 грн

на 6 міс. – 28,59 грн

на 12 міс. – 58,38 грн

Передплатний
індекс –
49831

Вартість передплати вказана без урахування послуг поштового зв'язку

✘ НАЗУСТРІЧ ПАЦІЄНТУ

У ЛУЦЬКІЙ МІСЬКІЙ ЛІКАРНІ – ОНОВЛЕНА РЕАНІМАЦІЯ

У Луцькій міській клінічній лікарні після капітального ремонту відкрили оновлене відділення реанімації. Нагальна потреба у ньому назріла давно, адже медичний заклад приймає пацієнтів з міста та всієї області. Це вкрай важливе відділення, оскільки сюди потрапляють важкохворі після операцій з інших відділень.

Протягом останніх років Луцька міська лікарня та її територія зазнали значних збитків внаслідок підтоплення під час літніх злив. Відтак тут було здійснено комплекс робіт з ліквідації наслідків та запобігання повторних підтоплення. Восени 2013 року проведено реконструкцію зливової каналізації на території лікарні, роботи з благоустрою території, часткового відновлення асфальтового покриття та укріплення фундаментів, відремонтовано покрівлю приміщення баклабораторії.

Навесні 2014 року виконано капітальний ремонт системи електропостачання, замінено та

перенесено з підвальних поверхів електроштитові. Використано 474,9 тис. грн. Після цього розпочато укріплення лікувального корпусу закладу. Зараз металічними інженерними конструкціями скріплено сходові клітки до четвертого поверху. Ці роботи тривають.

Велику частину робіт проводили у приміщеннях відділення анестезіології. У зв'язку з цим було ухвалено рішення виконати ремонт відділення з урахуван-

ням сучасних вимог до реанімаційних відділень. Вартість робіт з укріплення корпусу лікарні та приміщень відділення анестезіології і реанімації склала 508,3 тис. грн. Роботи виконували за рахунок бюджетних та позабюджетних коштів.

Зараз оновлене просторе приміщення з окремими палатами інтенсивної терапії готове приймати пацієнтів. Тут здійснено капітальний ремонт, облаштовано систему комунікацій

– замінено електропроводку, біля кожного ліжка забезпечено достатню кількість електророзеток, під'єднання для подачі медичного кисню. Також створено робочі місця для персоналу безпосередньо у блоці інтенсивної терапії. Черговий лікар матиме можливість постійного спостереження за станом хворих.

За умови оснащення потрібним обладнанням є можливість виводу інформації з моніторів стану пацієнтів на центральний пульс, як це вже зроблено у палатах інтенсивної терапії кардіологічного та неврологічного відділень. Тут встановлено дихальні апарати, електрокардіографи, системи ультразвукової діагностики, дефібрилятори, функціональні ліжка тощо.

«Коли будували цю лікарню, у відділенні було шість ліжок. Зараз його реорганізовано на дванадцять ліжок», – зауважив завідувач Ярослав Семицький і додав, що це відділення нічим не поступається аналогічним відділенням європейських медичних закладів.

А НІЧОГО Ж ЩЕ НЕ ЗАКІНЧИЛОСЯ

Юрій КОНКЕВИЧ

«А нічого ж не змінилося! Кому була потрібною ця заваруха з Януковичем, війною?.. Навіщо воювали, адже долар вже 22, а гречка – по 15?!»

Часто чуєте подібні знуцання-істерики цими днями? Схильний вірити, що то не ФСБешні вкидання інформації, а суто людська реакція маргіналу, який хоче ікру на голову вже сьогодні. І бажано ложками сипати, і бажано не кабачкову, а принаймні червону.

Чи можна вважати, що ми перезавантажили свої голови, змінили систему цінностей, знаємо куди йдемо і чого хочемо, усвідомлюємо яку ціну треба сплатити за нормальне життя вже навіть не наших дітей, а наших онуків?

А справді, чи хочемо ми вже зараз відпустити у самостійне плавання політиків-переможців, як це було десять років тому? Тих політиків, яких цього разу обрали кров'ю, тисячами життів і сплюндрованим сходом. Чи можемо поставити «галочку» у графі «формування громадянського суспільства»? І чи час уже скласти руки й чекати, що натовпи туристів з Європи, гори інвестицій та мільярди дешевих кредитів проситимуться спростити для них в'їзд в Україну?

«А нічого ж ще в нас не закінчилося, холера ясна!» – кажу я собі, коли чую матюки на вулиці від другокласників; ступаю у калюжі біля дорогих бутіків, і в цих баюрах відблискують новорічні вогники; сварюся із водіями, які не гальмують перед «зеброю» або паркуються попереку тротуару; відчуваю божевільне бажання розбити телевизор із бандитським серіалом об голову рекламодавця, які платять гроші «айсітіві» та каналу Ахметова; бачу у Раді мудаків, які мали б сидіти за ґратами; читаю про мародерів, які приторговують чимось атошним; не дивуюся, коли героями називають заїжджих прокурорів, які на семінарах заробляють собі на «військові надбавки»; відчуваю психіатричне дежавю, коли знайомий розповідає, як у їхній установі знову почали збирати гроші для когось «нагору»... І це, не враховуючи споглядання «вати», манка в голові якої, не здатна осмислити навіть афери Путіна із їхнім «радним Данбасом і Кримом».

Нічого ще не скінчилося. Принаймні моя війна з манкою в головах співвітчизників, невіглаством та несмаком.

✘ ВАРТО ЗНАТИ

І СМАЧНО, І КОРИСНО: УСІ ТАЄМНИЦІ СПРАВЖНЬОГО ХЛІБА*

Секрет успіху продуктового магазину складається з дрібниць, і одна з них – добрий хліб. Він є скрізь – від міні- до супермаркету. Цей продукт купують практично щодня, і з двох-трьох найближчих магазинів покупець вибирає той, де у продажу завжди є свіжий хліб. При цьому сьогодні абсолютна більшість з нас прагне купити натуральний продукт.

Але часто наші очікування щодо високої якості хліба не виправдовуються. Причина – велика кількість продуктів-підробок, які містять багато харчових добавок, розпушувачів (суміші, до складу яких входять пірофосфати, карбонат натрію, карбонат амонію, глюконова кислота та інші) і стабілізаторів.

Перед нами постало питання: як знайти одночасно смачний, якісний і корисний хліб в магазинах? З'ясувалося, що цілком реально.

Наше дослідження ми розпочали з найбільш відомого виробника хлібобулочної продукції Волині – «ТЕРЕМНО ХЛІБ», де отримали професійні поради, які обирають натуральний хліб, корисний для нашого здоров'я.

Як виявилось, окрім відсутності розпушувачів та стабілізаторів у складі, справжній (якісний) хліб від його неякісного аналогу відрізняє ще кілька важливих критеріїв. По-перше, відповідно до стандартів, тісто для хліба має підходити 4 години, а весь процес, починаючи від замісу тіста до отримання готового буханця, – не менш як 6 годин. Тоб-

то справді добрий хліб має бути виготовлений за традиційною опарною технологією або приготування тіста на натуральних заквасках, які потребують чітко визначеної температури та часу на їх бродіння. Хліб, випечений за такою технологією, смачний і корисний, у ньому багато унікальних амінокислот, яких немає в інших продуктах. Такий хліб виробляється згідно з державними стандартами України (ДСТУ), міждержавними стандартами (ГОСТ) та галузевими стандартами (ГСТУ).

Разом з тим, на Волині дуже розповсюджене виробництво хліба безопарним способом, при якому використовуються розпушувачі, що пришвидшують процес приготування хліба, без стадії природного бродіння, і дають можливість використовувати різне борошно, навіть низької якості. Такий хліб виготовляється швидко (1,5–2 години замість традиційних 4–5 годин), добре піднімається, зберігає об'єм, має красивий колір, але поступається традиційному хлібу за смаковими якостями і термінами зберігання. Такий хліб зазвичай виробляють згідно з технічними умовами (ТУ).

Як роблять опару, ми побачили на «ТЕРЕМНО ХЛІБ». Важливо, що для її виготовлення на підприємстві використовують тільки фільтровану воду та борошно високої якості. А класичний теремнівський чорний та білий хліб випікається у печаз з подом. Це надає улюбленому хлібу волинян збалансованого гарного смаку.

Від начальника заводської лабораторії

пані Оксани ми також дізналися, що натуральний хліб має густопористий, достатньо щільний м'якуш та має бути важким. До речі, виготовляти хліб на натуральних заквасках мають можливість тільки великі виробники, ті, які працюють цілодобово.

Якісний хліб на заквасках залишається свіжим до двох діб. Звичайно, його можна споживати і після цього терміну. Але буває так, що хліб не черствіє понад три доби й навіть тиждень. У таких випадках не сумнівайтеся: ви придбали продукт, до складу якого входить багато різних добавок, які навряд чи принесуть користь вашому організму.

Поміркувавши, ми зрозуміли ще одну причину використання «нездорової хімії» у виробництві «швидкого» хліба: це банальна економія недобросовісних пекарів на електроенергії, обладнанні, зарплаті своїм робітникам та, на жаль, нашому з вами здоров'ю.

Добре, що для потужних компаній хлібопекарської галузі, таких, як «ТЕРЕМНО», питання якості продукції та її відповідності світовим стандартам є номером один. На підприємстві чітко розуміють, що смачний і корисний хліб – це основа здоров'я нації.

Тому найбільш інформативною допомогою для споживачів при виборі хліба є упаковка з нанесеною на неї інформацією про виробника та натуральний склад продукту. Крім того, якісний заводський хліб має відповідні сертифікати, які мають бути на кожній торговій точці.

Піклуйтеся про себе та смакуйте на здоров'я!

* На правах реклами

РОЗШИРЕНИЙ ГРАФІК АВАРІЙНИХ ВИМКНЕНЬ В ЕЛЕКТРИЧНИХ МЕРЕЖАХ ПАТ «ВОЛИНЬОБЛЕНЕРГО» на 2014 – 2015 р.р. у м. Луцьк (парні числа)

9:00-11:00:

Кравчука 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 11а, 11б, 11в, 12, 13а, 15, 15д, 17, 19, 19а, 19б, 26, 26б, 28, 32, 42, 42а, 44, 46а, б, в, г, д, Гордіюк 20а, 29, 33, 35, 37, 39, 41, 43, 45, 47, Конякіна 7, 9, 9а, 9б, 11, 17, 19, 21, 23, 25а, 27, 31, 33, 37, 37а, Федорова 3, 2, 2а, 4, 4в, 4д, 5, 6, 8, Соборності 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 20а, 22, 22в, 24, 28, 30, 30а, 32, 34, 38, 40, 42. Зацепи 8, 10, 12; Воїнів інтернаціоналістів 1, 7; Шевченка 35, 37а; Володимирська 17; Миру 2, 4; Ковельська 62, 64, 66, 68. ВУЛИЦІ: Гуцанська, Фурманова, Шевцової, Міліцейська, Механічна, Макарова, Рилева, Ломоносова, Ушинської, Янки Купала, Проектувальна, Кічкарівська, Хотимська, Гоголя, Жовтнева, Макарова, Глінки, Рогова, Шкільна, Гірна, Червоного Хреста, Квітова, Тарасова, Львівська, Грабова, Вербова, Революційна, Березова, Тургенева, Старосільська, Горіхова, Володимирська, Баранова, Тополева, Мінська, Гастелло, Чернишевського, Урицького, Товарова, Миру, Новочерцька, Журавлина, Ланова, Зарічна, Княгининська, Тиха, Нижній проїзд, Даргомижського, Волгоградська, Фурнова, Товарова, Радгоспна.

11:00-13:00:

Рівненська 105, 107, 111; Московська 54, 56, 58; Відродження 4, 5, 6, 8, 8а, 10, 10а, 12, 12а, 14, 14б; Сагайдачного 5, 20, 29; Декабристів 31, Ярошука 30 (гуртожиток); Вавилюк 5; Коперніка 36, 36а, 47, 51, 53, 62, 66, 66а; Світла 1, 3, 5, 12; Будівельників 11; 8-го березня 33, 35; Саперів 15а; Клима Савури 28; Волі 29, 31, 33, 35, 39, 41, 41а. ВУЛИЦІ: Літня, Некрасова, Чекістів, Глушець, Волі, Бічна, Хомська, Щепкіна, Кармелюка, Прживальського, Мельнича, Сенатора, Будівельників, Ярошука, 8-го березня, Клима Савури, Огієнка, Червоної Калини, Уласа Самчука, Дорошенка, Сагайдачного, Підгаєцька, Щусева, Захарова, Орджонікідзе.

15:00-17:00

Львівська 63, 63а, 63б, 108б; Дружби народів 3, 4, 4а, 5, 6, 7, 8, 8а, 9, 10, 11, 12; Грабовського 7, 9, 10, 11, 13б; Шота Руставеллі 10, 49; Станіславського 2-48, 11а, 52, 52б; Польова 1, 2, 3; Корольова 9, 11; Бенделіанні 1; Гуртожиток ДПЗ 28 №1. ВУЛИЦІ: Чекаліна, Супутника, Лермонтова, Потєбні, Черняхівського, Грабовського, Нагірна, Боженка, Овочева, Коротченка, Стрельникова, Нова, Польова, Весела, Свердлова, Трудова, Довженка, Дачна, Рахманінова, Рильського, Спортивна, Комка, Ольжича, Дачна, О.Теліги, Бесараб, Туполева, Крушельницької, Василевської, Корольова, Корнійчука, Театральна, Ландау, Цукрова, Полонківська.

17:00-19:00

Молоді (гуртожиток №1, 2, 3, 4), 4, 6, 6а, 8а, 10а, 12, 13, 13а, 13б, 14, 14а, 15, 17а, 17б, 19а, 23; Соборності 1, 1а, 3, 7, 13, 15, 21, 23, 25, 25б, 27, 31, 31а, 33, 37, 37а, 37б; Липинського 1, 2, 3, 5; К.Карого 5а, 9, 11; Відродження 41а, 41б, 43, 43а, 45, 45а, 47, 49, 51, 53, 53а, 55; Ветеранів 7, 9, 13, 15, 17, 19; Сухомлинського 2, 4а; Чорновола 4б, 6, 14, 16, 18, 20, 24, 28, 30, 44.

19:00-21:00

ВУЛИЦІ: Героїв Упа, Червоноармійська, Селищна, Зінківська, Андрія Марцинюка, Сосюри, пров. Стуса, Руданського, Вахтангова Арцеулова 18.

Газета **Хроніки ЛЮБАРТА** шукає на постійну роботу спеціаліста з реклами

Резюме надсилати на електронну адресу: **hroniky@gmail.com**

Телефон для довідок: **(0332) 788-005**

ТЕМНА СТОРОНА ПОЛІТИКИ

ЧОМУ В УКРАЇНІ ВИМИКАЮТЬ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЮ?

Андрій ЛУЧИК

Україна занурюється в темряву. На жаль, вже не тільки в переносному, а й в прямому значенні. Виведена з ладу побутова техніка, пожежі через забутий недогарок свічки, недовироблена продукція на підприємствах та погіршення криміногенної ситуації. Все це – результати аварійних відключень електроенергії, про які Україна забула ще на початку 2000-х. Причиною таких дій влади є зовсім не альтернативний спосіб вирішення демографічної кризи. На це є об'єктивні причини, які, певна річ, були спровоковані недодумками діями наших керманічів.

ЕНЕРГЕТИЧНИЙ ЛІКНЕП

Електроенергія в країні споживається нерівномірно протягом доби. Є два енергетичних піки споживання – ранковий (09.00-11.00) та вечірній (17.00-22.00). Перший спричинений споживанням населенням та промисловістю, другий – суто населенням. Пікові навантаження покривалися за рахунок більшого виробництва електроенергії теплоелектростанціями (ТЕС та ТЕЦ). Адаже інші генератори енергії не можуть одночасно збільшити її виробництво.

У 2013 році структура виробництва електроенергії в Україні була наступною: атомна енергетика – 43%, теплоенергетика – 48%, гідроенергетика – 8%, альтернативна енергетика (сонячні, вітрові станції тощо) – 1%.

Головна причина дефіциту електроенергії сьогодні – відсутність необхідної кількості вугілля на українських ТЕС через війну на Донбасі, а відтак неможливості покривати пікові навантаження. Якщо вчасно не зняти понаднормове споживання в об'єднаній енергосистемі України, то з ладу може вийти вся система загалом. Тому енергетики й провадять аварійні відключення.

ДЕФІЦИТ АНТРАЦИТУ

Як повідомляє видання «Insider», в Україні працюють 14 ТЕС. Половина з них використовує як паливо вугілля газової групи (марки «ДГ» і «Г»), а половина – антрацитної (марки «Т» і «А»). Для нормальної роботи генерації країні необхідно приблизно по 1,6 млн тонн вугілля обох груп на місяць.

Антрацитна група видобувається на півдні Луганської області («ДТЕК Ровенькиантрацит» і «ДТЕК Свердловантрацит»), а також у північно-східній частині Донецької області (держпідприємства «Шахтарскантрацит», «Сніжнеантрацит» та інші).

Ці території знаходяться під контролем самопроголошених республік «ЛНР» і «ДНР». Через руйнування транспортної інфраструктури та постійні бойові дії вони практично не працюють.

Вугілля газової групи видобувається на західному Донбасі (держпідприємство «Красноармійськвугілля», «ДТЕК Павлоградвугілля») і у західній Україні (держхолдинги «Львіввугілля» та «Волиніввугілля»). Всі ці підприємства знаходяться на українській території та здійснюють видобуток.

Проблема в тому, що на підконтрольній сепаратистам території і в безпосередній близькості від неї знаходяться три ТЕС, що працюють на вугіллі газової групи. Через бойові дії виникають проблеми з його доставкою.

Тим часом Україна має об'єднану енергосистему (ОЕС). Зараз лише Луганська ТЕС працює, як енергоострів, решта підключені до ОЕС. Зниження потужності будь-якого з енергоблоків відіб'ється на всій території країни. Енергії не буде вистачати не тільки в Україні, а й на Донбасі, і в Криму.

За словами нового міністра, зараз особливий проблеми з нестачею палива відчувають Придніпровська і Криворізька ТЕС у Дніпропетровській області, а також Зміївська ТЕС у Харківській. Всі вони працюють на антрацитах.

За даними Міненерго, всього в серпні-листопаді в Україну було імпортовано 1,8 млн тонн вугілля антрацитної групи. 1,55 млн тонн – з Росії та 0,25 млн – з ПАР.

*Україно моя, як мені настане кінець,
Хочеш, я стану вугіллям для твоїх ТЕЦ?*
Андрій Бондар

ВУГІЛЬНА КОРОТКОЗОРІСТЬ VS КОРУПЦІЙНА ДАЛЕКОЗОРІСТЬ

Перші масові відключення в Україні розпочалися на початку грудня, коли на плановий ремонт став один з енергоблоків Запорізької АЕС. Але в Україні не виявилось необхідної кількості вугілля для забезпечення безперебійної роботи енергосистеми. Виникають класичні запитання: хто винен і що робити?

Міністерство енергетики почало ще влітку шукати альтернативні канали постачання в Україні антрациту. 19 серпня була підписана угода щодо постачання 500 тисяч тонн вугілля з ПАР. Ціна з доставкою до українських ТЕС обійшлася б у 110-112 доларів за тону. Це дорожче, ніж вугілля із сусідньої країни, але в умовах війни було б дурістю повністю залежати від одного джерела постачання.

Така ціна майже три місяці влаштувала і Кабмін, і президента, проте в листопаді розпочалася коаліція, й почали звучати перші нотки про те, що вугілля з ПАР закуповують за ціною із закладеною в ній корупційною складовою. Як припускали тоді учасники українського енергоринку, це могло бути пов'язане із коаліційними торгами за крісло міністра палива та енергетики.

Також в кулуарах говорять про нібито зацікавленість у вугільному питанні Адміністрації президента, яка лобіює поставки вугілля з Російської Федерації. По суті, це може бути те ж вугілля, видобуте на шахтах Донбасу, але завезене через територію РФ.

Зрештою, контракт із ПАР було зірвано, в Україну завезено лише чверть запланованого вугілля. Росія в свою чергу штучно припинила експорт в Україну свого вугілля, чим поглибила енергодефіцит.

ЩО ДАЛІ?

Українцям потрібно призвичаюватися до нових умов. Вивчати графіки аварійних відключень, щоб убезпечити свої побутові електроприлади. Змінювати культуру енергоспоживання: замінити звичайні лампи розжарювання на енергозберігаючі, не залишати ввімкненим світло без потреби, вдумливо використовувати електроприлади. Ну й, звісно, запасатися сірниками та свічками.

Зима буде довгою.

Як повідомив «Хронікам Любарта» заступник начальника оперативно-диспетчерської служби ПАТ «Волиньобленерго» Дмитро Вітер, аварійні вимкнення проводяться на постійній основі, без різниці – вихідний чи святковий день.
«У новорічну ніч сподіваємося, що вимкнень не буде, звісно, якщо,

не дай Боже, не станеться знову якихось форс-мажорів», – каже енергетик.

Основна причина аварійних вимкнень – дефіцит вугілля на ТЕС України. Шойно дефіцит буде ліквідовано, графіки аварійних вимкнень також буде відмінено.

РОЗШИРЕНИЙ ГРАФІК АВАРІЙНИХ ВИМКНЕНЬ В ЕЛЕКТРИЧНИХ МЕРЕЖАХ ПАТ «ВОЛИНЬОБЛЕНЕРГО» на 2014 – 2015 р.р. у м. Луцьк (непарні числа)

Садовського, Вишневецького, Східна.

11:00-13:00

ВУЛИЦІ: Польова, Весела, весняна, Далека, Місячна, Сонячна, Світла, Туполева, Крушельницької, Довженка, Спортивна, Рильського, Рахманінова, Трудова, Покольчуків, О.Теліги, Полонківська (вулиці в районі цукрового заводу)

15:00-17:00

Львівська 63, 63а, 63б, 108б; Дружби народів 3, 4, 4а, 5, 6, 7, 8, 8а, 9, 10, 11, 12; Грабовського 7, 9, 10, 11,

13б; Шота Руставеллі 10, 49; Станіславського 11а, 52, 52б; Польова 1, 2, 3; Корольова 9, 11; Бенделіанні 1; Станіславського 2-48; Гуртожиток ДПЗ 28 №1 ВУЛИЦІ: Чекаліна, Супутника, Лермонтова, Потєбні, Черняхівського, Грабовського, Нагірна, Боженка, Овочева, Коротченка, Стрельникова, Нова, Польова, Весела, Свердлова, Трудова, Довженка, Дачна, Рахманінова, Рильського, Спортивна, Комка, Ольжича, Дачна, О.Теліги, Бесараб, Туполева, Крушельницької, Василевської, Корольова, Корнійчука, Театральна, Ландау, Цукрова, Полонківська.

ВІЛЬНЕ ПАДІННЯ

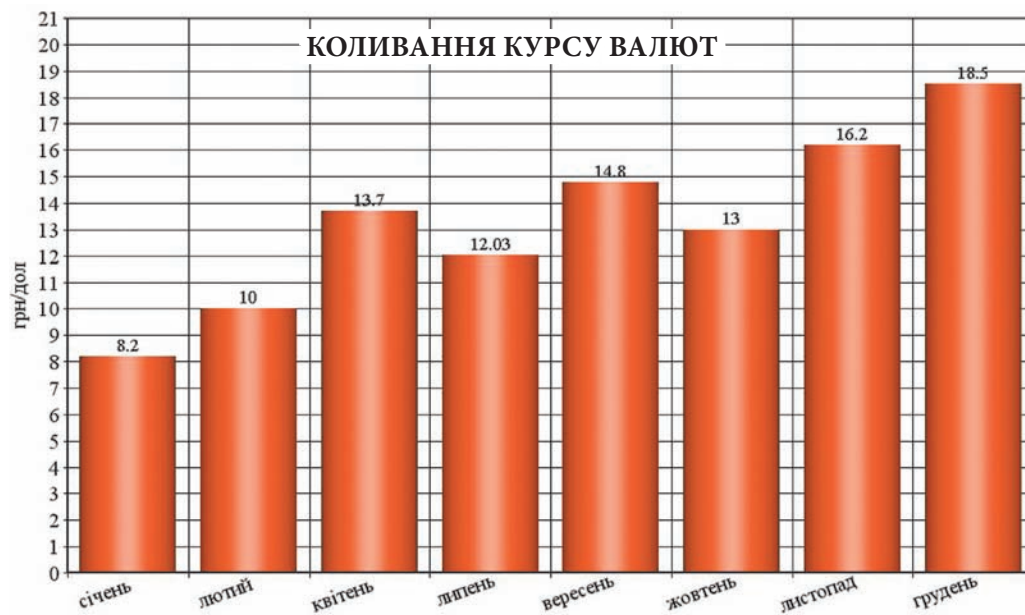
Дарина ГОГОДЗА

2014 рік запам'ятається для української економіки здешевленням гривні практично у два рази по відношенню до долара і як наслідок – збільшенням ціни імпортованих товарів, колосальними витратами на проведення антитерористичної операції, ростом середніх цін на товари та послуги за рік до 21% (рівень 2005 року), подорожчанням комунальних послуг та зростанням безробіття.

2014 рік для економіки – це рік, який хочеться пережити і забути, як страшний сон. Біда в тому, що це не сон, і далі буде несолодко.

Як сталося, що українська економіка зазнала фіаско? Можна врахувати десятки параметрів: недосконалість законодавства, бюрократичні перешкоди для розвитку малого та середнього бізнесу, залежність від зовнішніх факторів, недоцільне бюджетне законодавство, централізація влади та низка інших важливих причин. Утім, визначальним фактором залишається один-єдиний процес, який найбільше впливає на гаманець та майбутнє звичайного українця – цю країну погубила тотальна корупція, кругова порука, яка починається аж ніяк не з низин, а зверху, з київських кабінетів, відремонтованих а-ля «пшонка-стайл».

Мабуть, не помилюсь, якщо у кожного підприємця знайдеться з десяток історій «взаємодії» з контролюючими органами, фіскальними службами, митницею чи адміністраторами від влади різних рівнів. Не підмажеш – не поїдеш. Батьку економіки Адаму Сміту і не снилося: аби

вести бізнес в Україні, підприємцю підсвідомо потрібно закласти у графу витрат поруч із відрахуванням на амортизацію та заробітну плату працівникам сплату хабара.

А тому ніяке зняття пасків, допомога іноземних інституцій, багатомільйонні кредити від міжнародних фондів не допоможуть. Це як лікувати симптом важкої хвороби анальгіном: біль минає, втім метастази все одно розповсюджуються по організму.

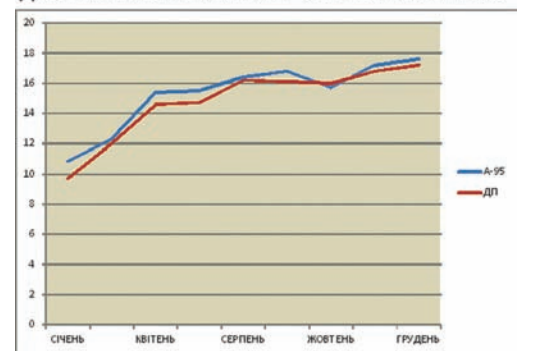
За результатами дослідження, проведеного міжнародною організацією Transparency

International, через рік після Майдану Україна залишається серед найбільш корумпованих країн світу, займаючи 142 місце з 175.

«26 балів зі 100 можливих і 142 місце з 175 позицій – такі показники України в нинішньому Індексі сприйняття корупції (Corruption Perceptions Index) від Transparency International. Україна в черговий раз опинилася на одному щаблі з Угандою і Коморськими островами як одна з найбільш корумпованих країн світу», – йдеться у звіті організації.

Порівняно з 2013 роком, наша держава отри-

ДИНАМІКА ЗМІНИ ЦІНИ НА БЕНЗИН ТА ДИЗПАЛИВО В УКРАЇНІ ПРОТЯГОМ 2014 РОКУ

мала лише один додатковий бал і залишається у товаристві тотально корумпованих держав.

Хочеться вірити, що Україна вже скотилася на дно. Ні, я аж ніяк не українофоб. Але, коли розумієш, що тебе нокаутували і ти лежиш без пам'яті, це значно стабільніше і краще відчуття, аніж, коли тебе б'ють зі всіх боків, і невідомо з якої сторони чекає чергового хуку чи аперкоту. На дно можна опертися: спочатку вагою усього тіла, відчуваючи губами смак землі, потім рукою, згодом іншою, а ось – вже й опираєшся на дві ноги, а там – і дерешся вгору. Дно – це принаймні точка відліку. Процес падіння значно страшніший. Він передбачає невідомість, страх, паніку, істеріку. Особливо, якщо крила поламани і обскубани до того, як тебе зіштовхнули у прірву. Хочеться вірити, що 2014 рік був процесом падіння, і дно ВЖЕ під вагою тіла.

Допоки буде війна на сході або ж, точніше, допоки вершки не переділять сфери впливу на світовій арені, сподіватися на економічне зростання – це ніби чекати Діда Мороза у новорічну ніч. Мрійники можуть вірити, втім реалісти розуміють усю фантастичність сподівань. Перед українцям залишається все менше вибору, ціна якого дорожчає із кожним днем.

ПІДСУМКИ

АНЕКСІЯ КРИМУ

Березень 2014 року

Початок анексії Кримського півострову та початок хвилі санкцій країн Заходу проти Росії у зв'язку з окупацією Криму Росією.

ПІДПИСАНО УГОДУ ЩОДО РЕВЕРСУ ГАЗУ ЗІ СЛОВАЧЧИНИ

Квітень 2014 року

Україна та Словаччина підписали угоду про реверс 8 млрд. кубометрів газу на рік.

УКРАЇНІ НАДАВ КРЕДИТ МВФ

Травень 2014 року

Виконавча рада Міжнародного валютного фонду (МВФ) схвалила дворічну кредитну Угоду stand-by для України в розмірі \$17,01 млрд. Разом з тим посилюється газове протистояння між Україною та Росією.

ПІДПИСАНО УГОДУ ПРО АСОЦІАЦІЮ ТА ЗОНУ ВІЛЬНОЇ ТОРГІВЛІ МІЖ УКРАЇНОЮ І ЄС

Червень 2014 року

Метою асоціації є поступове зближення сторін, ґрунтоване на спільних цінностях і тісних привілейованих зв'язках та поглибленні участі України у програмах та агенціях ЄС.

Режим поглибленої та всеосяжної зони вільної торгівлі між Україною і Євросоюзом передбачає негайне скасування діючих ввізних мит на більшість товарів двосторонньої торгівлі

(82,6% товарних позицій з боку України і 91,8% з боку ЄС). Для інших товарних позицій будуть встановлені перехідні періоди – коли мита будуть поступово знижуватися впродовж декількох років (від 1 до 7 років).

ПРОЌЗД У ЛУЦЬКИХ МАРШРУТКАХ ПОДОРОЖЧАВ

Травень 2014 року

Виконком Луцької міської ради встановив граничну ціну проїзду у маршрутних таксі міста на рівні 3 (для маршрутів № 9, 9а, 12, 18, 19, 22), 2 (для маршрутів 15 та 15а) і 2,5 гривень (для решти перевізників).

ГАЗ ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ПОДОРОЖЧАВ НА 50%

1 травня 2014 року

Підвищення тарифу на газ для населення з 1 травня склало 50%, а для підприємств теплокомуненерго – з 1 липня на 40%.

УРЯД ВПРОВАДЖУЄ ЕНЕРГЕТИЧНУ ЕКОНОМІЮ

Липень 2014 року

У зв'язку з подіями на сході України та нестачею ресурсів, уряд впроваджує 30% економію ресурсів: тепла, енергії, газу. У зв'язку з цим влітку, а пізніше і взимку, починають відключення енергії, світла та подачі гарячої води.

УКРАЇНІ НАДАЛИ ДРУГИЙ ТРАНШ КРЕДИТУ

Серпень 2014 року

Рада директорів Міжнародного валютного фонду ухвалила рішення про виділення Україні другого траншу кредиту stand-by у розмірі 1,4 млрд доларів.

ПІДПИСАННЯ «ЗИМОВОГО ГАЗОВОГО ПАКЕТУ»

Жовтень 2014 року

Росія, Україна і Єврокомісія підписали документи, що передбачають відновлення постачань російського газу Україні і забезпечення безперервного транзиту до Європи взимку.

Зокрема, Росія, Україна і Єврокомісія підписали юридично зобов'язуючий тристоронній протокол, зафіксувавши домовленості щодо постачання в Україну російського газу протягом зимового сезону 2014-2015 років.

ВТРАТА РЕСУРСІВ

Жовтень 2014 року

Виробництво електроенергії у січні-жовтні 2014 року скоротилося порівняно з аналогічним періодом 2013 року на 5,2%, вугілля – на 24%, коксу – на 19%, хімічної продукції – на 14%.

СОЦІАЛЬНІ ПРОДУКТИ РІЗКО ЗРОСЛИ В ЦІНІ

Грудень 2014 року

Через зменшення посівних площ та спекуляцію, ціни на популярні в Україні гречку та рис зростають до 20-22 гривень за кілограм.

S&P ЗНИЗИЛО РЕЙТИНГ УКРАЇНИ

Грудень 2014 року

Служба кредитних рейтингів Standard&Poor's зменшила довгостроковий рейтинг України за зобов'язаннями в іноземній валюті на один щабель – з рівня «ССС» до «ССС-». Прогноз рейтингу змінено зі «стабільного» на «негативний».

ПАРЛАМЕНТ ПІДТРИМУЄ ПРОГРАМУ ДІЙ УРЯДУ

Грудень 2014 року

Рада підтримує програму дій Кабінету Міністрів України на 2015-2016 роки. Програма, зокрема, передбачає скерування 5% ВВП на оборону і правоохоронну діяльність, розробку та реалізацію концепції інформаційної безпеки України, запуск іномовлення та роздержавлення засобів масової інформації, завершення зменшення кількості контролюючих органів з 56 до 28, функцій – з 1032 до 680 (перше півріччя 2015 року), приведення кількості контролюючих органів та їх функцій у повну відповідність з європейськими стандартами (2016), прийняття 1500 стандартів ЄС, скорочення кількості держслужбовців на 10%, створення Нацагентства з питань запобігання корупції та Національного антикорупційного бюро моніторингу способу життя держслужбовців.

КАБМІН ПРОГНОЗУЄ ЗНИЖЕННЯ ВВП НА 4,3%

Грудень 2014 року

Законопроект про державний бюджет України на 2015 рік базується на консервативному сценарії розвитку економічної ситуації, який припускає падіння ВВП на 4,3% при рівні інфляції в 13,1%. При цьому експортні обсяги, за оцінками Кабінету Міністрів України, знизяться на 8,9%, порівняно з 2014 роком – до 59,1 мільярда доларів, а обсяг імпорту – на 12,8% до 60,7 мільярда доларів. Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк заявляє, що проект держбюджету 2015 року базується на середньому курсі 17 гривень за долар.

З ПОЧАТКУ РОКУ НАЦБАНК ЗАКРИВ БІЛЬШЕ 20 БАНКІВ

НБУ з початку 2014 року визнав неплатоспроможними 23 банки. У тому числі про банкрутство заявив волинський «Західкомбанк».

За даними Фонду гарантування вкладів тимчасова адміністрація або процедура ліквідації стосується таких установ: Банк Камбіо, ВБР, БГ Банк, Легбанк, Віейбі Банк, Міський комерційний банк, Меліор Банк, ІнтерКредитБанк, КБ Аксіома, Прайм-Банк, Порто-Франко, Банк Демарк, КБ Експобанк, Грін Банк, Актабанк, Актив-банк, Терра Банк, КБ УФС, Банк Золоті ворота, Єврогазбанк, Фінростбанк, Старокиївський банк, АКБ Банк, Західкомбанк, Південкомбанк, Інтербанк, Банк Форум, Банк Меркурій, Брокбізнесбанк, Реал Банк, Комерційний банк Даніель, Банк Таврика, Ерде банк, АКБ Базис, Інноваційно-промисловий банк, Банк Столиця, КБ Соцком банк.

РІК НЕВИПРАВДАНИХ
СПОДІВАНЬ

Андрій ЛУЧИК

Україна входила в 2014 рік повна сподівань. Надворі був Євромайдан, й ідеалісти вірили, що зможуть змінити країну на краще. Далі була Небесна Сотня й тисячі очей, сповнених жахом невідомості.

Зрештою Янукович втік і більшість громадян перепоновила ейфорія перемоги: «Ми здобули!». Та тривала вона зовсім недовго. Ослаблена корупцією, безвладдям та багаторічним підривом обороноздатності країна не змогла противитися зовнішньому агресору. Проблеми корупції нікуди не ділися, натомість додалися неприємності ззовні.

Далі був Крим і Донбас, тисячі загиблих, десятки тисяч поранилих та сотні тисяч переселенців. Біженців, які не можуть безпечно жити у власній країні.

Всі можуть сказати: винен Путін! Або Янукович. Або «київська хунта». Але насправді винен кожен з нас.

Демократія – це не раз на десять років вийти на Майдан. Це – щоденна робота кожного громадянина, яку багато хто не те, що не помічає, а й навіть не задумується.

У розвинених країнах демократія починається з дитячого садочка, де діти вчаться самостійно приймати колективні рішення, до прикладу, яку кашу їстимуть наступного дня. У школі колективом обирають старосту. І вже потім у дорослому віці свідомо йдуть голосувати на виборах за того чи іншого політика.

Демократія починається з вироблення спільних рішень з вашими сусідами та запитанням «на що витрачені благодійні внески для школи, де вчиться моя дитина?». Демократія починається з правил, яких дотримуються всі. Вона починається з папірця, викинутого в урну. Причому, йдеться не про вибори.

Демократія – це міцні профспілки, які справді відстоюють інтереси спільноти, а не лише збирають членські внески. Це – дієві громадські організації, які контролюють владу. Це – відкриті реєстри майнових прав та однакові правила гри для всіх.

Тому вершиною інфантилізму є сподівання, що хтось зробить за нас нашу роботу. Мовляв, ми повалили на Майдані «злочинну владу», а далі – не наша справа.

Наша справа! Наша!

Історія полюбляє іронію. 23 роки українські політики протиставляли Україну країнам третього світу. Влітку ж 2014 року президент Сомалі Хасан Шейх Махмуд заявив: «Я зроблю все, щоб не допустити перетворення Сомалі в Україну!».

Саме таким є сприйняття України в світі. Незрозуміла пляма на політичній карті Європи, в якій відбуваються непередбачувані процеси. Щось, як під саркофагом 4-го реактора Чорнобильської АЕС. І не треба тішити себе ілюзіями, що хтось там захоплюється героїзмом наших хлопців на сході чи тішиться від перемог Кличків.

Найприкрішим є те, що політики, які пришли зараз до влади в Україні, не усвідомлюють усієї глибини проблем. Вони так і не змогли об'єднатися перед лицем зовнішньої та внутрішньої загрози. Відсутність у них інстинкту самозбереження забере на саме дно й більшість українських громадян.

У новому році прийнято бажати усіляких гараздів і щоб прийдешній рік був кращим, ніж попередній. Проте гірка реальність вказує на те, що наступний буде набагато важчим, ніж 2014-й. Тому просто побажаю всім українцям вистояти, а Україні як державі – вижити.

ПОЛІТИЧНІ ХРОНІКИ
2014 РОКУ

21 листопада Уряд Миколи Азарова видає постанову, згідно з якою Україна не буде підписувати Угоду про асоціацію з ЄС на саміті у Вільнюсі 29 листопада.

30 листопада «Беркут» вночі жорстоко розігнав студентів на Майдані. Офіційно в МВС це пояснювали зачисткою площі для встановлення комунальниками новорічної ялинки.

1 грудня На Михайлівську площу, а відтак – на Майдан, вийшло близько півмільйона людей. Частина з них пішла до вулиці Банкової, де почалися основні сутички з міліцією. Також протестувальники захопили будівлю КМДА, Будинок профспілок та спробували повалити пам'ятник Леніну на бульварі Шевченка.

16 січня Верховна Рада голосує з порушенням регламенту за пакет законів, який значно звужує права громадян. Закони передбачили кримінальну відповідальність за будь-який прояв протесту. Сергій Львовичкін – глава Адміністрації президента – подав у відставку.

19 січня Народ, обурений законами «16 січня» та бездіяльністю лідерів опозиції, вирушає в урядовий квартал, де на початку вулиці Грушевського натикається на кордон міліції. Кілька тисяч людей починають кидати коктейлі Молотова, розкидати автобуси силовиків. «Беркут» почав використовувати проти протестувальників травматичну зброю та світлошумові гранати.

22 січня Перші смерті на вулиці Грушевського. Від вогнепальних поранень гинуть два активісти – Сергій Нігоян та Михайло Жизневський. «Беркут» застосовує силу до протестувальників, заарештовує і б'є активістів. До кінця дня медики констатують смерть п'ятьох протестувальників, ще триста – поранені.

23-25 січня Майдан укріплюється, будуються більші барикади, створюються перші сотні самооборони. «Беркут» розгромлює медичний центр на вулиці Грушевського. В інтернеті з'являється відео з роздягнутим міліцією козаком Гаврилюком.

28-31 січня Президент Янукович на вимогу Майдану відправляє у відставку уряд Миколи Азарова. Верховна Рада скасовує закони «16 січня».

18 лютого Колони самооборони вирушають до будівлі Верховної Ради. Опозиція цього дня вимагає прийняти в парламенті зміни до Конституції, які б суттєво зменшили повноваження президента. Починаються сутички на вулиці Грушевського, в Маріїнському парку та на Інститутській. «Беркут» стріляє в протестувальників пневматичною зброєю, кидая світлошумові гранати. Розбивши активістів, працівники спецпідрозділу спускаються Інститутською, щоб штурмувати Майдан. Протиостояння триває всю ніч.

19 лютого «Беркут» намагається штурмувати Будинок профспілок. Під час зіткнень, станом на ранок, загинуло 16 активістів і 11 працівників міліції.

20 лютого Чорний день Майдану. Міністр внутрішніх справ заявив, що міліція отримала зброю і має дозвіл на її застосування. Служба безпеки заявила про початок «антитерористичної операції». Коли протестувальники рушили відбивати барикаду біля Жовтневого палацу, їх почали відстрілювати. А пізніше людей вбивали снайпери з кількох верхніх точок. В цей день загинуло 67 протестувальників.

Малюнок Іван Хіренко

21 лютого Опозиція та президент при іноземних послах підписують угоду про повернення до Конституції 2004 року, котра обмежує повноваження глави держави. Люди освістують опозицію, на Майдані прощаються з героями Небесної Сотні. На сцену виходить сотник Парасюк і вимагає від Януковича піти. В цей день міліція та спецпідрозділи залишають центральні вулиці міста.

22 лютого Урядові будівлі переходять під контроль самооборони Майдану. Янукович втікає з Києва. Його резиденцію Межигір'я займають активісти. Парламент повертається до Конституції 2004 року. Спікером обирають Олександра Турчинова.

27 лютого Верховна Рада призначила Арсенія Яценюка прем'єр-міністром України. В цей же день невідомі люди зі зброєю захопили парламент і Раду міністрів Криму.

16 березня За результатами нелегітимного референдуму про статус Автономної Республіки Крим більшість проголосували за приєднання Криму до Росії; результати референдуму не визнала українська влада і світова спільнота (крім Росії, Сирії, КНДР і Венесуели).

18 березня У Кремлі підписано угоду про приєднання Криму та Севастополя до Росії, яку скріпив підписом президент Путін, спікер розпущеної Верховної Нади Криму Володимир Константинов, самопроголошені прем'єр Сергій Аксьонов та мер Севастополя Олексій Чалий.

21 березня Україна та Європейський Союз підписали політичну частину Угоди про асоціацію з Європейським Союзом, яка дає змогу перейти від партнерства і співробітництва до політичної асоціації та економічної інтеграції.

27 березня Генеральна асамблея ООН прийняла резолюцію на підтримку територіальної цілісності України та про визнання недійсним референдуму у Криму.

12 квітня Силами розвідувально-диверсійних підрозділів збройних сил Російської Федерації відбулося вторгнення на схід України. Застосовуючи зброю та прикриваючись мирним населенням, російські війська зайняли у Слов'янську та Красному Лимані Донецької області ряд державних установ і будинки силових структур.

25 травня В Україні на дострокових президентських виборах, проведених у зв'язку з усуненням Верховною Радою Віктора Януковича з поста президента 22 лютого 2014 року, вже у першому турі переміг Петро Порошенко. За офіційними даними, він набрав 54,70% серед тих, хто взяв участь у голосуванні, Юлія Тимошенко – 12,81%, Олег Ляшко – 8,32%, Анатолій Гриценко – 5,48%; явка виборців склала 60,3%.

7 червня У Верховній Раді України відбулася інавгурація Президента України Петра Порошенка. Цього ж дня Порошенко прийняв на себе повноваження Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України.

23 серпня Перші підрозділи російських регулярних військ перетнули кордон 23-го серпня, напередодні Дня Незалежності України. В подальшому розвиток цих подій назвуть Іловайською трагедією, коли регулярні українські війська та добровільні батальйони потрапили в оточення.

5 вересня У Мінську підписано угоду про тимчасове перемир'я. В розробці та підписанні мирної угоди брали участь представник ОБСЄ, посол Гайді Тальявіні, Другий президент України Леонід Кучма, посол Росії в Україні Михайло Зурабов, представники самопроголошених ДНР Олександр Захарченко та ЛНР Ігор Плотницький. Мінські домовленості так ніколи й не було виконано до кінця.

26 жовтня Відбулися позачергові вибори народних депутатів України. За офіційними даними, політична партія «Народний фронт» набрала 22,14% голосів, Блок Петра Порошенка – 21,82%, об'єднання «Самопоміч» – 10,97%, «Опозиційний блок» – 9,43%, Радикальна партія Ляшка – 7,44%, Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина» – 5,68%. «Свобода» та Комуністична партія до парламенту не потрапляють. Від Волині у мажоритарних округах депутатами стали Ігор Гузь, Ігор Єремеев, Степан Івахів, Сергій Мартиняк та Ігор Лапін.

27 листопада Арсеній Яценюк вдруге стає прем'єр-міністром України. Верховна Рада 341 голосом підтримала обрання Яценюка головою уряду.

23 грудня Верховна Рада проголосувала за відмову від позаблокового статусу України. За відповідне рішення проголосували 303 народні депутати.

Ірина КАЧАН

У мене ніколи не було вишиванки. А я про неї давно мріяла. І не про таку, щоб тільки для галочки, не для красування у День Незалежності, а для душі. Про таку, яка б надихала й нагадувала мені, якого я роду. Вишиванку як щось сакральне і дороге серцю.

Як зараз пам'ятаю свою невимовну втіху після Помаранчевої революції, коли щиро і дещо наївно вірилося у те, що українці стали іншими – кращими. У 18 років я не була готова до розчарувань. Прощатися з ідеалізмом тоді було не на часі. І тому хотіла мати вишиту сорочку – як символ патріотизму й моєї глибокої українськості.

Усвідомлено про вишиванку я почала мріяти саме тоді, після тієї першої у моєму житті революції, маленькою частинкою якої я стала. Тоді, коли здавалося, що українці на піку піднесення свого національного духу. Ми мали право так відчувати, і я мала право бути певною в тім, що саме так і є.

Та той день ніяк не наставав. День, у який би я знайшла її – ідеальну, мою. Знаєте, як буває – гарно, якісно, але не твоє і все тут.

Натомість на моїй шії років п'ять тому з'явилася підвіска, якою дуже дорожу, бо натрапила на неї випадково. Це шматок срібла у формі України, з Кримом і Донбасом. Вона замінила мені вишиванку і стала моїм енергетичним центром.

І ось тільки тепер, у 2014-му, я усвідомила – вже не хочу вишиванки. Придбаю, звісно, коли трапиться щось моє, але навмисно не шукатиму. Вона мені тепер не потрібна. Бо після кривавої революції і страшної війни вишиванка аж ніяк не робить тебе більшим патріотом. Найперше – наші помисли і вчинки.

Яким був 2014-й для української культури? І чи було місце для культури в цей непростий час? Було, є і буде завжди, попри розчарування й кризи, не зважаючи на цензуру чи безгрошів'я – на цьому наголошували митці, з якими мені доводилося спілкуватися упродовж нинішнього року. І завше зазначали: творити, відмежовуючись від реалій сьогодення, не мають права та й не можуть, навіть якби хотіли. Інша річ – використовувати ці реалії, виходячи із кон'юнктури й дбаючи перш за все про заробіток.

ВОЖДЬ ВПАВ

Нинішній рік для України запам'ятається масовим «ленінопадом», який, щоправда, розпочався ще у 2013-му після гучного повалення пам'ятника вождю світового пролетаріату в центрі Києва 8 грудня.

Після цього були знесені пам'ятники Леніну в усіх обласних центрах, окрім Запоріжжя, Донецька, Луганська і Сімферополя. Найбільш результативним періодом стало 21-24 лютого 2014 року, після втечі експрезидента Віктора Януковича.

Найбільше пам'ятників прибрали у Хмельницькій та Вінницькій областях. Наприкінці вересня один з найбільших пам'ятників Леніну знесли у Харкові.

«На момент розпаду Радянського Союзу в Україні було понад 5 500 пам'ятників Леніну, а зараз залиши-

СВІТОГЛЯДОВИЙ КРОК НАЗУСТРІЧ САМИМ СОБІ МИ ШУКАЛИ ЄВРОПУ, А ЗНАЙШЛИ УКРАЇНУ...

На початку грудня українські зірки знялися у фотопроєкті «Щірі», присвяченому традиційному українському вбранню.

лося понад 1700», – зазначає співробітник Українського інституту національної пам'яті Павло Подобед.

До слова, 1 липня 1990 року в місті Червоноград Львівської області зняли перший пам'ятник у республіці, за ним пішли Леніни у всіх містах та селах трьох західних областей – Львівській, Тернопільській та Івано-Франківській.

З часу останнього «ленінопаду» в Україні демонтували понад 500 Ленінів. Тим не менш, за даними Інституту національної пам'яті, в країні залишилося ще понад 1700 пам'ятників комуністичного лідера.

Тільки-от чи з'явиться в Україні натомість музей тоталітаризму, поки сказати важко. Бо революційна доцільність – річ допустима, та все ж руйнівна, а от збереження нашої історії, нехай і такої гіркої, – вкрай важлива справа для майбутнього.

ХТО Є ХТО

Революційні події в Україні не лишили осторонь тих, кого прийнято називати творчою інтелігенцією. Письменники, шоумени, музиканти, художники, актори, фотографи, режисери теж були учасниками Євромайдану. Буремні події в державі відобразилися на їхньому настрої, а відтак – і на творчості. Вони співпереживали, допомагали, виступали і зрештою творили нове – часто постреволюційне.

2014-й дав змогу суспільству зробити висновки, хто є хто у шоубізнесі й навколо того. Діагноз одразу ж можна було ставити тим, прости Господи, «зіркам», які засвітилися на антимайдані у

Маріїнському парку. За гроші, великі і брудні, вони продали свою честь. Зганьбилися в очах тисяч українців й такі представники шоубізу, яких не бачили ні на Майдані, ні на антимайдані. Алі Лорак, здається, досі не збагнула як вона заплямувала свою репутацію, приймаючи музичні нагороди у Москві й використовуючи криваві сюжетні з Майдану у своєму «патріотичному» кліпі. У той час, коли її українські колеги, як то Океан Ельзи, Бумбокс, Воплі Відоплясова й інші, нині під заборону у «братській» Росії.

У середовищі музикантів стверджують: серед «своїх» було достатньо тих, хто прагнув виступити перед багатотисячною майданною публікою найперше заради піару. Нагода ж бо така в житті випадає нечасто. Та ці «розбірки» залишмо за кулісами.

Свою громадянську позицію і небайдужість до подій в Україні артисти засвідчували хто як – благодійні акції, концерти, волонтерство, поїздки в зону АТО до військових і місцевих. Тільки уявіть на хвильку, за яке щастя «кіборгу» із донецького аеропорту почути «Вагони повні москалів» у виконанні Ореста Лютого, або ж потиснути руку Сергію Притулі, який вчоргове привіз воякам бронезилети.

Революційні та воєнні реалії драматичного 2014-го знайшли свій відгук у піснях і кліпах, віршах і прозі, фотовиставках і арт-проектах, короткометражках і повноцінних журналістських фільмах. На вулицях українських міст побільшало національної символіки, що примітно – не так у патріотичній західній Україні, як на дещо інертнішому донедавна сході й півдні.

Майже усі культурно-мистецькі події року, що минає, відбувалися із патріотичним меседжем, а благодійні заходи були спрямовані на допомогу українському війську.

На думку письменниці Оксани Забужко, нинішній рік для культури був надто складним. Такі авторитети, як вона, брали на себе місію «talking head» (голова, що говорить) у Європі, аби доносити до цивілізованого світу про те, що насправді відбувається в нас. В умовах інформаційної війни, у якій Росія була сильнішою, це було вкрай важливо.

ВЛУЧНА ЕМОЦІЯ

У 2014-му про Україну з інтересом заговорили у великому світі кіноіндустрії. Цьогоріч вийшли в прокат два українські фільми – «Плем'я» Мирослава Слабошпицького й «Поводир» Олеся Саніна. Стрічка Слабошпицького збирає нагороди престижних фестивалів й отримує схвальні відгуки кінокритиків. А «Поводир» був номінований від України на «Оскар».

Саме «Поводир» виявився як ніколи вчасним. Стрічка резонує з настроями українців, з подіями, які наша держава пережила у боротьбі з сучасною диктатурою, розкриваючи невідомі для більшості драматичні сторінки історії – масові репресії та винищення проявів української культури в 30-х роках минулого століття, а саме – її музики в образі кобзарства.

Вперше за роки незалежності наші владці зайнялися безпекою інформаційного простору, наскрізь пронизаного російськими телепередачами й

серіалами, значна частина яких мала не так розважальну, як «зомбувальну» мету. Нацрада з питань телебачення і радіомовлення заборонила ретрансляцію 15 російських каналів. Окрім того, було заборонено низку російських серіалів і фільмів, які працюють на ідею «русского мира», возвеличують російських військових. Одне слово, ідеологічне зло для українського глядача.

Змінилося і керівництво «Першого національного», а відтак – і підходи до роботи на державному телеканалі. Немислимо колись, але нині там можна побачити навіть розважально-просвітницький проект телевізійного шоумена Майкла Щура.

Агресія північного сусіда змусила нашу владу скласти «чорний список» недругів України серед діячів російської культури, яким заборонений в'їзд в нашу країну. Серед них опинилися Михайло Пореченков, Іван Охлобистін, Михайло Задорнов, Йосип Кобзон, Вікторія Циганова тощо.

Усе, що відбулося з нами у році 2014-му, змусило кожного замислитися про свою українськість. Найбільше тішить, що українське стало модним насамперед серед молоді. Якщо раніше модниці й подумати не могли, що тризуб може прикрашати їхнє вбрання, то зараз – навипередки.

Український культурний фронт працює за своїми законами, взаємодіє, міцніє і дає плоди. Незалежно від обставин він буде робити своє.

Головне – нас більше не плутають з Росією, як раніше. Це маленька, але така важлива перемога Революції Гідності, що насправді тільки-но розпочалася...

КІНОРЕЦЕНЗІЯ

Режисер: Джеремія С. Чечік
(США, 1989)

Кінець 90-х. Одні із найскраєвіших моїх спогадів про новорічні святкування в колі сім'ї. Усе за традиціями совка, що стосується безпосередньо відзначення приходу року нового, і проведення року старого. Не вельми багатий стіл (Різдво мало прерогативу виключно) з обов'язковою присутністю олів'є, шампанського, мандаринів, шоколадних цукерок і навколо того. Ялинка зі старими як світ іграшками. Старенький телевізор, привітання гаранта, як щось вкрай урочисте, феєрверки за вікном, російські концерти і сон близько третьої. А ще фільми – до і перед – один із ключових життєствердних чинників мого дитинства.

Якщо батьки віддавали перевагу «Іронії...» та іншим класичним зразкам радянського сінематографа, то ми з сестрою любили, що природно, «Один вдома». Хоча не гребували ним і батьки. Між тим, святкова стрічка, яка справді робила щороку мій пере-

«РІЗДВЯНІ КАНІКУЛИ»

дноворічний настрої і продовжує робити його нині – «Різдвяні канікули» з ексцентричним Чеві Чейзом. І рік тут, як і у випадку з іншими культовими фільмами «зимової» тематики, не в їх

концептуальності, а в нас самих – в нашій вродженій ностальгії за часами дитвацької безвідповідальності, безтурботності та мінімуму, який потрібен був нам тоді для щастя. Життя з роками виростає в масштабах, міліючи у вимірі людському, але має лишатися щось, що нагадувало б нам про ті чудові, світлі дні...

Фільм Чечіка, перший в його режисерській практиці, став одним з небагатьох вдалих епізодів фільмографії американця. З помітніших можна виокремити «Бенні і Джун» з Джонні Деппом, «Месники» з Ума Турман та «Дияволяда» з Шерон Стоун розливу 90-х. Далі серіали, серіали, серіали...

Сага про відпочинкові подвиги сімейки Грізволдів, які то катаються Америкою, то в Європу за яскравими враженнями вирушають, для мене один із найцікавіших комедійних циклів у світовому кіно. Зокрема, через одіозну постать Чеві Чейза, не таку помітну в 2000-х, але незамінну для комедій 80-90-х. Його здатність знаходити в своїх персонажах золоту середину між комедійністю та трагізмом у сво-

єму роді унікальна. Одиниці комічних акторів здатні на подібне. Не можу не виокремити серед акторів, задіяних у фільмі, колоритного Ренді Кудейда, який зіграв нахабного кузена з відбитою головою, – перфектно, шановні.

Так-от, різдвяні канікули сімейки Грізволдів нагадують славнозвісні американські гірки: ялинка, вирвана з корінням, що в результаті згорає, двадцять тисяч вогників на будинку, які відмовляються загоратися, білки в ялинках, снігові покатульки, ротвейлер кузена, сам кузен з сімейкою, тусовка різношерстих родичів. Ці та десятки, якщо не сотні інших курйозних ситуацій, які кожного наступного разу обіцяють повний крах свята. Кларк Грізволд робить усе можливе, щоб найтепліше родинне свято в році пройшло на рівні – він в цьому майже перфекціоніст. Він вірить в ліпше, творить мрію, творить життя – все для рідних. А

щеппі-енд буде, якщо сильно захотіти.

Фільм як проекція мого не найщасливішого дитинства, але як ще одне дуже важливе нині нагадування, що навіть в найгірших ситуаціях можна знаходити світлі пробіли. Головне – не втрачати в собі вогник дитячості, хай там що. Подивлюся й цьогоріч, і вам рекомендую!

Дописуючи свій відгук про улюблений «зимовий» фільм, випадково виявив, що на 2015-й заплановано прем'єру римейка на «канікули». Уже Расті Грізволд, як колись його батько, зробить усе можливе, щоб Різдво вдалося. Не без батька в кадрі. Побачимо!

РЕЙТИНГ

ТОП-20 ФІЛЬМІВ РОКУ 2014-ГО

Чимало фільмів, які вийшли в прокат цьогоріч, переглянути я фізично не встиг, але з того, що встиг, свій персональний ретинг найкращого сформувати можу.

1. «Ной»
2. «Люсі»
3. «Інтерстеллар»
4. «Небеса реальні»
5. «Любов за рецептом і без»
6. «Грань майбутнього»
7. «Френк»
8. «Поводир»
9. «Клас корекції»
10. «Париж: Місто мертвих»
11. «Звичайне серце»
12. «Якщо я залишусь»
13. «Черепашки-ніндзя»
14. «Я не повернусь»
15. «Секс на дві ночі»
16. «Кухар на колесах»
17. «Цього ранку в Нью-Йорку»
18. «Любов крізь час»
19. «Позбав нас від лукавого»
20. «Назустріч шторму»

КІНОМЕНЮ ВІД ГУРМАНА

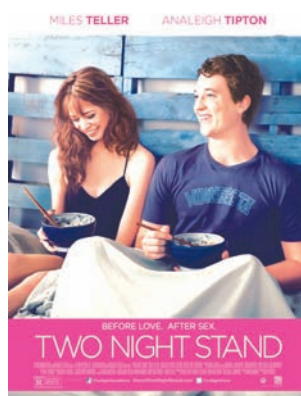
Сергій МАРТИНЮК

Щороку на новорічно-різдвяні свята я переглядаю близько двох десятків культових для мене стрічок. Як тематики «зимової», так і з настроєм, що вписується в ці тижні. Сьогодні – чотири з них. Дещо нове, а дещо з того, що встигло стати класикою.

«СЕКС НА ДВІ НОЧІ» (США, 2014)

Режисер: Макс Ніколс

Свіжа стрічка, повз яку я міг пройти й навіть не звернути уваги, але, на щастя своє, таки звернув. Під обгорткою чергової молодіжної комедії простенького американського штибу автори фільму пропонують глядачу досить продумане, настроєво тепле та по-зимовому атмосферне кіно про пару незнайомців, які, ставши заручниками снігової бурі, мали можливість за дві ночі ближче познайомитися одне з одним... Про секс і зародження стосунків гарною мовою. Шикарно. Без перебільшення. Хоча, з першого погляду, абсолютно непретензійно. Точно знаю, що відтепер я звертатиму увагу на фільми, де знімається Аналі Тіптон. А «секс...» раджу.

«БІЙЦІВСЬКИЙ КЛУБ» (США, 1999)

Режисер: Девід Фінчер

І щоб розбавити грохи солод описаного вище, фільм, який, як жоден інший, повертає мене щоразу до реальності, до критичного мислення в житті, до чоловічості як такої. Фільм за книгою другого для мене за значимістю письменника Чака Паланіка. Фільм з моїм улюбленим актором сучасності Едвардом Нортоном. У кожному з нас живе Тайлер Дарден і кожен з нас вирішує сам, як прожити це життя: змінюватиме світ, себе, інших чи поставить колоритну крапку з присмаком гліцерину. З «клубу» добре починати новий рік. Налаштування ще ті. Подивлюся і вам раджу!

«ЧАРЛІ І ШОКОЛАДНА ФАБРИКА» (США, 2005)

Режисер: Тім Бертон

Коли прилітаю в Дубно, не можу не подивитися ще раз в компанії свого восьмирічного брата історію про хлопчика-бідака, який втрапляє на магічну шоколадну фабрику Віллі Вонки. Одна із найскраєвіших казок у світовому сінематографі від визнаного метра жанру Тіма Бертон. Картинки, фантазія, мораль, персонажі – той випадок, коли насправду абстрагуєшся. Фредді Хаймор, талановитий хлопчина, на якого в майбутньому, і я в цьому чомусь залізно певен, чекають дуже важливі й знакові ролі. Хто бачив, хто ні сумну і водночас життєствердну історію про сімейку Чарлі та його подорож на шоколадну фабрику, рекомендую в колі рідних переглянути ще раз. На часі.

«ВІЧНЕ СЯЙВО ЧИСТОГО РОЗУМУ» (США, 2004)

Режисер: Мішель Гондрі

Фактурне американське кіно від француза Гондрі. Серйозний Джим Керрі, фаталістична Кейт Уїнслет, цнотливий Елайджа Вуд, нещасна Кірстен Данст, весь в собі Марк Руффало... Класика, яку я дивлюся стабільно, і щоразу свіжі переосмислення ставлять з ніг на голову моє ество. Важко сказати й досі, про що фільм насправді – про любов чи про космічну самотність людини у всесвіті?.. Чи взагалі про щось набагато більш приземлене, що з дрібниць ситуативних формує полотно нашого життя?.. Фільм, що став знаковим для маргіналів 2000-х та увійшов у топові списки сучасних хіпстерів. Фільм, замішаний на до болю реальних речах і до солоду під язиком нестримних фантазій людського у прагненні стати вищим від обставин, часу, долі. Смакуйте.

А ЯК ТАМ СПОРТ У 2014-МУ?

Мар'ян ОЛЕСЬКИЙ

Нелегий для країни 2014-й рік видався важким і для вітчизняного спорту.

Культура та спорт завжди фінансуються за залишковим принципом, а коли суверенітет держави під загрозою, яка може бути мова про спортивні амбіції. Попри всі негаразди, досягнень у цій галузі наша область має чимало. Були цього року й нагороди рівня олімпійських, і багато медалей світових та континентальних чемпіонатів, а всі успіхи наших спортсменів на товариських та всеукраїнських турнірах навіть не злічити.

Газета «Хроніки Любарта» пропонує разом згадати найяскравіші моменти цього року. Ми не претендуємо на 100-відсоткову об'єктивність, але хочемо наголосити на тому, що вже без сумніву увійде у спортивну історію.

НАШІ ГЕРОЇ

2014-й рік для борчині Юлії Ткач-Остапчук став успішним на всіх фронтах. Після народження сина Юлія вже за лічені тижні взялася до тренувань. Весною спортсменка зачислила до свого активу «бронзу», що вже є подвигом... Далі було більше. На Чемпіонаті світу зі спортивної боротьби, що відбувся в серпні у Ташкенті, у ваговій категорії до 63 кілограмів вихованка Анатолія Мілехіна принесла Україні медаль найвищого гатунку. Це досягнення у вересні стало найвищим серед усіх українських спортсменів в олімпійських номерах програми. Тому Ткач, яка на змаганнях виступає зі своїм «старим» щасливим прізвиськом Остапчук, стала найкращою спортсменкою країни у вересні.

Страшним сном для росіян став виступ наших паралімпійців у Сочі 2014 року. В той час, коли Україна здригалася від революційних подій, наша збірна здобула 25 медалей. Так, Україна на XI Паралімпійських зимових іграх у місті Сочі стала четвертою. Свій внесок зробила й волинська лижниця, біатлоністка Юлія Батенкова-Бауман. Вона виборола чотири медалі: три «срібла» й одну «бронзу». Тренується спортсменка під керівництвом заслуженого працівника фізичної культури та спорту України, начальника Волинського регіонального центру фізичної культури і спорту інвалідів «Інваспорт» Володимира Гашина. За цілу кар'єру у Юлії назбиралося вісім срібних і п'ять бронзових медалей з Паралімпійських ігор різних років. Єдине про що мріє спортсменка – «золото» і мир в її рідній Україні, а ще у Криму, звідки вона родом. «Ми протестували як могли: виходили з українським прапором, футболками та вигуками

Максим Богдан побив національний рекорд, що тримався шість років

Юлія Ткач-Остапчук народила сина і стала чемпіонкою світу

Юлія Батенкова-Бауман збирала медалі в Сочі, поки її рідний Крим захоплювали зелені чоловічки

«Волиньбаскет» знову в грі

Яна Беломоїна – мабуть, найкраща велогонщиця Волині

«за мир». Нас за це попереджали російські організатори та погрожували дискваліфікувати, втім це була наша позиція», – прокоментувала спортсменка події у Сочі.

Луцька велогонщиця Яна Беломоїна, яку частіше можна побачити на сторінці світової спортивної преси, ніж на рідних волинських дорогах, стає третьою у рейтингу газети «Хроніки Любарта». Беломоїна практично у всіх етапах молодіжного Кубку світу з маунтінбайку була в призерах. Їй підкорювалися зовнішні плаї Чехії, Франції, США, Німеччини, Канади... Тепер Яна мріє про Олімпіаду. А у 2015-му доведеться обмежитися участю у перших в історії Європейських Олімпійських іграх.

Стабільно успішна – така характеристика підходить волинській важкоатлетці Надії Мироноук. 2014-й рік вихованці Миколи Авраменка та Миколи Мироноука приніс бронзову медаль на Чемпіонаті Європи в Тель-Авіві та перемогу на Кубку України. Тепер на заслуженого майстра спорту очікують непрості роки підготовки до Олімпійських ігор.

Найсильнішою каратисткою світу гілки кіокушинкайкан стала жителька Ківерцівського району Ольга Лещук. На шляху до перемоги в четвертому ваговому чемпіонаті, що

відбувся у південноафриканському місті Дурбан, волинянка провела три бої. Цікаво, що у фінальній сутичці вона перемогла австралійку Шаннін Джонстон Вард. Саме представниця «Зеленого континенту» вибила Ольгу на півфінальній стадії на минулому ЧС, що проходив два роки тому в Японії. Карате Ольга займається більше десяти років і на кожне тренування їздить з рідного села до Луцька більше 30 км в день. Зараз дівчина задумується над відкриттям власної тренерської практики.

Найуспішніше серед усіх легкоатлетичних дисциплін на Волині розвинене метання. На цій ниві славу області приносить Максим Богдан. Його головне досягнення року – перемога на Кубку Європи у Лейрії (Португалія). Максим Богдан при метанні списа встановив новий національний рекорд України, адже снаряд після однієї зі спроб спортсмена опинився на позначці 83,41 метра. Попередній рекорд протримався шість років. Максим також виборов «бронзу» на командному Чемпіонаті Європи, що відбувся в німецькому місті Брауншвейзі.

Сімейний тандем Анатолія та Вадима Гречків у турецькому Кемері здобув не одну нагороду. Вадим Гречко, що виступав у ваговій категорії 82,5

кілограма, став чемпіоном Європи з пауерліфтингу та посів друге місце на Чемпіонаті світу з цього ж виду спорту. Тоді ж він встановив чотири рекорди України у присіданні, жимі, становій тязі та сумі триборства. А його батько Анатолій став другим на Чемпіонаті світу з жиму лежачи та на Чемпіонаті Європи з пауерліфтингу. Також Анатолій Гречко завоював «бронзу» на чемпіонаті світу з пауерліфтингу та на чемпіонаті світу з пауерліфтингу серед ветеранів. Сім'ю силачів вже багато років тренують наставники-викладачі Олег Хом'як та Наталія Хом'як. У 2015-му році сімейство Гречків має намір взяти ще й медалі Всесвітніх ігор, які відбудуться в Сеулі.

Цього року ще одна учениця заслуженого тренера України з пауерліфтингу Олега Хом'яка мала значні здобутки. Волинянка Ірина Воробйова, змагаючись у ваговій категорії до 63 кг, на Чемпіонаті України з пауерліфтингу посіла третє місце у сумі триборства і стала майстром спорту. За останні 20 з лишком років Ірина стала першим майстром спорту України з цього виду спорту у Волинській області серед здорових спортсменів.

Акробатична група у складі Дани Карпович, Софії Ткачук та Устини Коцупули на Чемпіонаті світу зі спортивною акробатики у Франції зайняли чет-

верте місце. Конкуренцію лучанкам в Парижі склали 35 кращих трійок світу цього віку. Підготувала спортсменок до світової першості заслужений тренер Олена Кришнінович.

КОМАНДИ, ЩО РЕПРЕЗЕНТУЮТЬ ВОЛИНЬ

А от у ігрових видах спорту цього-річ спостерігається явний спад. Найбільшійше фінансова криза вдарила по БК «Лучеськ-Університет». Підопічні Дмитра Чайковського ледве дограли чемпіонат Вищої ліги і до останнього не здогадувалися чи заявляться восени на новий сезон. Але знайшовся спонсор, який за тиждень до старту турніру відродив команду зі старою брендовою назвою «Волиньбаскет». Поки команда лише зігрується, і вимушена робити це у регулярних матчах, адже у неї не було міжсезонних зборів.

Найуспішнішим волинським баскетболістом, на нашу думку, цього року став захисник Едуард Федчук. Зимом лучанин догравав останні матчі в історії тепер неіснуючого севастопольського «Муссону», потім допомагав «Лучеську» завершити сезон. А з нового сезону Федчук перейшов у суперлігову львівську «Політехніку».

Волейбольна дружина «Континіум-Волинь-Університет», на жаль, ні у минулому сезоні, ні у цьому не показує динаміки зростання. Підопічним Богуслава Галицького весною забракло декілька очок, щоб потрапити в омріяну «четвірку». А у грудні перед перервою лучанки зіграли два відверто невдалих тури з конкурентами за потрапляння у «Фінал чотирьох». Цього сезону це завдання їм фактично нереальне. Цьогоріч припинив існування і фарм-клуб лучанок «Континіум-Ковель», який за два сезони свого недовгого існування вигравав золоті нагороди жіночої «вишки».

Ніби і з хорошим результатом, та з великим «але» пішла на зимову перерву «Волинь» Віталія Кварцяного. Скандал навколо гри з «Металістом» не дає можливості робити якусь оцінку чи прогноз для команди. Правда, у волинян з'явився новий лідер – Ерік Бікфалві – найрезультативніший бомбардир першого кола Прем'єр-ліги. І на цей раз волиняни не хочуть відпускати талановитого румуна, який переріс рівень Луцька, безплатно. Скільки ж Кварцяний може роздарувати свої таланти? Останні тижні Еріком активно цікавляться «Дніпро» та «Шахтар».

ЗАМІСТЬ ПІСЛЯМОВИ

Так прожила Волинь спортивна 2014-й рік. Звертаючись до спортсменів, що не потрапили до нашого дайджесту, просимо не ображатися. Для вас це повинно стати ще одним стимулом, щоб наступний спортивний рік провести яскравіше, видовищніше та результативніше. Красивих перемог вам у новому році!

